

## **ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2015**

### **Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταϊνάρου**

**04-05/09/2015**

Η επίσκεψη στο Νεκρομαντείο Ταϊνάρου στις 4-5 Σεπτεμβρίου 2015, ήρθε ως συνέχεια της εργασίας του Θερινού Ηλιοστασίου 2015 στο Οροπέδιο των Μουσών του Ολύμπου, όπου και ειπώθηκε αρχικά για την ιδιαιτερότητα του άξονα που ενώνει το Ταϊνάρου με την ενεργειακή πύλη που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα.

Φτάσαμε στο Ταϊνάρου στις 18:30 μμ και πήραμε χρόνο για να επισκεφτούμε ό,τι απέμεινε από το ιερό του Ασφάλειου Ποσειδώνα, (που τώρα σχηματίζει τον ναό των Ασωμάτων) και το Ρωμαϊκό λουτρό και να περπατήσουμε μέχρι τον φάρο, το νοτιότερο σημείο της ηπειρωτικής Ευρώπης.

Η εργασία στο Ταϊνάρου ξεκίνησε με σπονδή στις 21:00 μμ, την οποία ακολούθησε ολονυχτία στην παραλία με ομαδικές ανώτερες επικοινωνίες, ατομική εσωτερική εργασία στο Νεκρομαντείο και διαλογισμό μέχρι τις 07:00 πμ της επομένης.

Πιστεύω ότι οι ενδιαφερόμενοι θα έβρισκαν ιδιαίτερα ενδιαφέρον το να ακούσουν τα ηχητικά αρχεία, καθώς ο παφλασμός του κύματος και οι ήχοι της νύχτας δίνουν μια κάπως πιο ολοκληρωμένη εικόνα της εμπειρίας που βίωσε η ομάδα σε αυτή την επίσκεψη. Όσο για τη φανταστική θέα του καθαρού, έναστρου ουρανού, είχαν το προνόμιο να τον απολαύσουν μόνο όσοι συμμετείχαν με φυσική παρουσία στη συνάντηση.

.....

**Νεκρομαντείο Ταινάρου 04-05/09/2015 ~21:30 μμ**

**Πρώτη επικοινωνία:**

**«Ο Πλούτωνας για τον Μύθο της Αρπαγής της Περσεφόνης.»**

Άννα: Έπρεπε να περιμένουμε να σκοτεινιάσει, να πάει 9:00 η ώρα όπως ζητήθηκε, για να γίνει η σπονδή.

.....

**Δίας – Ποσειδώνας – Πλούτωνας:**

**Μ**πορεί να μη σας αρέσει και πολύ εδώ -όχι σε όλους... Κάποιοι το βρίσκετε γραφικό αυτό το μέρος, κάποιοι όχι τόσο. Είναι σίγουρα ένα σχετικά ερημικό μέρος και ναι, είναι το νοτιότερο άκρο της Ελλάδας. *[Σημ. εννοείται, της ηπειρωτικής Ελλάδας]*

Σ' αυτόν τον τόπο, ο περίφημος Ορφέας πλησίασε κάποτε για να εισέλθει στον Άδη, να βρει την αγαπημένη του και να τη φέρει πίσω. Εδώ λέγεται επίσης, ότι ήρθε ο Ηρακλής, για να εκτελέσει τον 12<sup>ο</sup> και τελευταίο άθλο του, το να φέρει δηλαδή τον Κέρβερο στον βασιλιά Ευρυσθέα. Από εδώ μπήκε στον Άδη και ανέσυρε τον Κέρβερο.

Όλα αυτά είναι παραδόσεις, μύθοι, θρύλοι. Ο λόγος που είστε εσείς εδώ απόψε είναι να τιμήσετε τον Δία, τον Ποσειδώνα τον Ενάλιο, τη Δήμητρα, την Περσεφόνη, τον Πλούτωνα, τον Ορφέα και την Ευρυδίκη. Και ακόμα, να δείτε μέσα σας τον Ηρακλή που κατεβαίνει στον Άδη.

Ως Νεκρομαντείο, Νεκυιομαντείο για την ακρίβεια, είχε μεγάλη φήμη. Ερχόντουσαν οι άνθρωποι να πάρουν πληροφορίες, χρησμούς από τους νεκρούς. Εμείς δεν θα κάνουμε αυτό απόψε αλλά θα πάμε λίγο πιο βαθιά, εκεί που προστάζει η καρδιά. Στο τέλος αυτής της επικοινωνίας θα σταθεί η Άννα μέσα απ' το κατώφλι της σπηλιάς, της εισόδου προς τον Άδη, αφού θα έχει περάσει η ίδια στον Άδη και, ένας-ένας, μία-μία, θα οδηγήστε εκεί, όχι τόσο για να πάρετε το χρησμό σας αλλά για να δείτε, να πάρετε μια γεύση του Άδη για τον οποίο σας μιλάμε. Ο Σ. θα βρίσκεται μέσα επίσης, στην είσοδο της σπηλιάς, ο Γ. απ' έξω θα οδηγεί όσους πρόκειται να μπουνε, έναν-έναν, μία-μία. Τα παιδιά δεν χρειάζεται να πάρουν μέρος σε αυτό. Επίσης, δεν είναι απαραίτητο για όλους να το κάνετε αυτό. Είναι μια δυνατή στιγμή στη γήινη εμπειρία σας. Η Άννα θα κατέβει στον Άδη και θα ανέβει σε τρεις μήνες. Από εκεί σας οδηγεί.

Και έτσι, καθώς ακούτε τον παφλασμό της θάλασσας στα βότσαλα, **αφήστε το νερό να παρεισφρήσει** μέσα από τα βότσαλα, να φτάσει τα πόδια σας, να τα γλύψει, να σας τυλίξει, να σας βρέξει γλυκά, απαλά, **και τελικά να σας περικλύσει σε μία σταγόνα νερό.**

**Η είσοδος στο Άδη γίνεται από το νερό**, όπως καταλαβαίνετε. **Γίνεται από εκείνο το στοιχείο που είναι ο καταγραφέας της μνήμης, το στοιχείο που έχει τη μνήμη. Το στοιχείο του συναισθήματος, του θυμικού.** Μέσα από εκεί τολμάτε να πλησιάσετε, μέσα από το συναισθηματικό πεδίο τολμάτε να πλησιάσετε το ασυνείδητο του Άδη. Οι μορφές που βλέπετε να σχηματίζονται, σχηματίζονται μέσα από το νερό. Είναι ο παράγοντας που μορφοποιεί. **Οι πληροφορίες που παίρνετε από τον Άδη σχηματίζονται στο νερό, παίρνουν συγκεκριμένη μορφή.**

Το νερό είναι επίσης εκείνο που καθαρίζει, το στοιχείο που καθαρίζει. Ξεπλένει. Ξεπλένει από τις μορφές που είχατε ενδυθεί, τις μορφές που είχαν προσκολληθεί επάνω σας. Ένα ωραίο λουτρό σας καθαρίζει... να, σαν εκείνο το Ρωμαϊκό λουτρό. *[Αναφέρεται στα ερείπια ενός αρχαίου Ρωμαϊκού λουτρού που βρίσκονται λίγο πιο πέρα από το Νεκρομαντείο του Ταινάρου, στο δρόμο προς τον φάρο.]*

Μια μέρα σαν αυτή η πύλη του Άδη ανοίγει. Και ανοίγει υπό την επίβλεψη του Διός του Υψίστου. **Υπάρχει μία καιρία ευθυγράμμιση που επιτρέπει τη σύνδεση των τριών όψεων του Πατέρα: του Δία, του Ποσειδώνα και του Άδη.** Οι τρεις ευθυγραμμίζονται.

Δεν ξέρετε τι να περιμένετε και το μυαλό σας δεν έχει αδειάσει αρκετά ακόμα. Είστε σε αμηχανία κάποιιοι, σε προσδοκία του άγνωστου και ζητάτε να εφεύρετε συνθήκες που θα σας βοηθήσουν να προχωρήσετε. Και όμως, το απαραίτητο είναι να κρατήσετε τον νου σας καθαρό και άδειο. Ο ρυθμικός ήχος του παφλασμού είναι εξαιρετικός. Αφήστε τον Ποσειδώνα, τον Θεό των υδάτων, τον Ενάλιο Ποσειδώνα, να σας αγκαλιάσει με το νερό. **Βρίσκεστε σε μια σταγόνα νερού, μια υδάτινη σφαίρα.**

Ο Δίας χωρίζει στα δύο. Σήμερα, ο Δίας χωρίζει στα δύο το εγώ, το υπερεγώ και το ασυνείδητο. **Χωρίζεται το εγώ από το ασυνείδητο και το βάρος πέφτει στο δεύτερο. Μέσα από αυτόν τον διαχωρισμό, γίνεται η βουτιά στον Άδη.** Το συνειδητό θα παραμείνει και θα λειτουργεί στη γήινη πραγματικότητα αλλά ένα μεγάλο μέρος της συνειδητότητάς σας θα βυθιστεί και θα επισκεφτεί άλλες περιοχές. Και μη μπερδεύεστε από το γεγονός, ότι χρησιμοποιούμε όρους ψυχολογίας για να περιγράψουμε αυτά τα πεδία. Το κάνουμε για να σας βοηθήσουμε να βρείτε σημεία σύνδεσης, σημεία αναφοράς. Η σημερινή βραδιά είναι αφιερωμένη στον Πλούτωνα, τον Άδη –το θέλει πολύ αυτό! Και ο Ποσειδώνας βρίσκεται εδώ για να στηρίξει αυτήν την τιμητική βραδιά.

Ποσειδώνας:

**Δ**εν είμαι κοντά σε όλους ακόμα. Περιμένω να μου δώσετε γραμμή πλεύσης. Περιμένω να μου δώσετε την άδειά σας. Δεν την έχετε δώσει όλοι, όσοι θα συμμετάσχετε σε αυτή τη βραδιά. Αν νιώσετε ότι δεν μπορείτε να το κάνετε, είναι εντάξει αλλά θα χρειαστεί να γίνει κάποια άλλη φορά. Να επανέλθετε δηλαδή εδώ και να κάνετε αυτό το ίδιο πράγμα.

«Είναι μία σπηλιά που δεν πάει πουθενά, είναι μία γούβα στον βράχο. Με δύο μικρά κολωνάκια. Δεν είναι καν ένα μεγάλο σπήλαιο. Πώς μπορείς να μπεις στον Άδη από εδώ;»

Εσείς γιατί περιμένετε να μπείτε στον Άδη, αλήθεια, με το φυσικό σας σώμα; Έτσι πιστεύετε ότι γίνεται; Πιστεύετε ότι ο Όμηρος που έβαλε τον Οδυσσέα να κάνει όλα τα μεγάλα του ταξίδια, σκέφτηκε ότι αυτά τα έκανε με το φυσικό του σώμα; Ότι όταν οι αρχαίοι σας πρόγονοι μιλούσαν για το ταξίδι του Ηρακλή, τον άθλο του Ηρακλή και την κατάβασή του στον Άδη, αναφέρονταν στο φυσικό του σώμα; Όσοι έχετε λάβει τη μύηση των Μικρών Ελευσινίων, ήδη έχετε ενδυθεί το ρόλο του Ηρακλή.

Πλούτωνας:

**Θ**α ζητήσω να μ' αφήσετε να σας αγγίξω. Ο Ποσειδώνας σας έχει τυλίξει σε μια υδάτινη σφαίρα και μέσα απ' αυτή έρχομαι εγώ και απλώνω το χέρι μου και χαϊδεύω τα μαλλιά σας. Ποια είναι η διαφορά; Εδώ δεν έρχομαι για να κλέψω καμία Περσεφόνη. **Εδώ είναι ο τόπος στον οποίο έρχεστε οικειοθελώς.** Και αυτή είναι μία πολύ μεγάλη διαφορά, πραγματικά. Έρχεστε οικειοθελώς σε μένα.

Ο Ραδάμανθυς, ο Μίνως και ο Αιακός, οι τρεις Κριτές βρίσκονται κοντά μου επίσης – οι Κριτές των ψυχών. Σήμερα θα γίνει μία κρίση.

«Πολύ ωραίος είσαι Άδη», θα πει κάποιος. «Εμείς ήρθαμε να κάνουμε μία ολονυχτία προς τιμήν σου κι εσύ μας περνάς από κρίση. Καταπληκτικά!»

Θα σας συνιστούσα να το δεχτείτε ανεπιφύλακτα. Η αλήθεια είναι, ότι οι αρχαίοι σας πρόγονοι έτσι πίστευαν για τους τρεις κριτές του Άδη αλλά εσείς έχετε τους δικούς σας Κριτές. Οι Κριτές αλλάζουν, δεν παραμένουν οι ίδιοι. Φυσικά, θα πείτε: «Μάθαμε πάρα πολλά μέχρι τώρα και υποψιαζόμαστε ότι αυτοί οι Κριτές είμαστε εμείς οι ίδιοι, υποψιαζόμαστε ότι αυτοί οι Κριτές είναι ο Εαυτός μας.»

Μπορείτε να υποψιάξετε ό,τι θέλετε. Υπάρχει ένα γεγονός. Αυτοί **οι Κριτές είναι παρόντες.** Όπως και αν θέλετε να τους δείτε, όπως και αν τους ονοματίζετε, είναι οι Κριτές του Άδη, οι Κριτές των ψυχών στον Άδη και η αλήθεια είναι ότι κάθε ψυχή που εισέρχεται, τους συναντά.

Τι γίνεται με τις ψυχές που έρχονται σαν απλοί επισκέπτες μέσα από αυτή την πύλη; Κρίνονται και αυτές; **Εάν δεν κρινόντουσαν, ο Ηρακλής δεν θα χρειαζόταν να περάσει από κάθαρση και να πάρει την Ελευσίνα Μύηση πριν εισέλθει στον Άδη για να ολοκληρώσει τον δωδέκατο και τελευταίο άθλο του.** Επειδή κρίνονται, συμβαίνει αυτό.

Έτσι, όποιος θέλει να περάσει στον Άδη, να συνδεθεί με τον Άδη, μπορεί να το κάνει, με την προϋπόθεση ότι θα περάσει από αυτή την ιδιότυπη κρίση.

«Μη κρίνετε ίνα μη κριθείτε, μας είπε κάποτε ο Ιησούς», ακούω να λέει κάποιος άλλος, «κι εμείς έχουμε πάψει να κρίνουμε και περιμένουμε επίσης να μη κριθούμε.»

Χαχαχαχαα! [γελάει] Θα γελάσω... θα γελάσω... επιτρέψτε μου να γελάσω!

Νομίζετε ότι έχετε πάψει να κρίνετε! Κάποιοι δεν νομίζετε καν. Η αλήθεια είναι ότι προσπαθείτε. Είστε σε καλό δρόμο. Αλλά **σε κάθε περίπτωση, η κρίση θα γίνει.** Το γεγονός ότι κάποιος μαθαίνει να απέχει από την κριτική, βοηθά πάρα πολύ την ψυχή του σε αυτή την τελική κρίση, δεν σημαίνει όμως ότι δεν γίνεται κρίση. Και αυτή η κρίση, για κάποιον που βρίσκεται στο γήινο πεδίο –και εξακολουθεί να βρίσκεται μετά από αυτήν– είναι αφάνταστα σημαντική. Δεν μπορείτε να το φανταστείτε, δεν μπορώ κι εγώ να σας περιγράψω το πόσο σημαντική είναι. Σε σημερινούς όρους, θα λέγατε «καθάρισε το κάρμα του» (αρκετά μεγαλόσχημα, φανφαρόνικα).

Πρόκειται για κάτι ακόμα βαθύτερο. **Πρόκειται για απαλοιφή εγγραφών.** Μια απαλοιφή που δημιουργεί και πάλι μια λευκή πλάκα, για να αρχίσετε να γράφετε επάνω της από την αρχή. Και όχι, δεν μοιάζει αυτό με άλλα πράγματα που έχετε κάνει, είναι κάτι τελείως μοναδικό. Όχι επειδή εμπλέκομαι σε αυτό εγώ και εμπλέκονται οι Ολύμπιοι και όχι οι υπόλοιποι Δάσκαλοι με τους οποίους δουλεύετε, αλλά γιατί **η δόνηση είναι μοναδική. Τι άλλο να κάνει κανείς σε ένα ονειρομαντείο, σε ένα νεκρομαντείο; Να καλέσει νεκρούς να του δώσουν πληροφορίες; Όχι. Αλλά γίνεται ο ίδιος νεκρός για να μάθει αυτό που τον αφορά και για να ανασύρει όλα όσα επιθυμεί.**

Είναι μία μεγάλη βραδιά. Δεν προσπαθώ να σας φάω τον χρόνο, μιλώντας αργά και μη προχωρώντας αρκετά γρήγορα για κάποιους, αλλά την ώρα που σας μιλώ, ήδη σας αγγίζω. Το χέρι μου απλώνεται στην υδάτινη σφαίρα μέσα και σας χαϊδεύει τα μαλλιά, σας χαϊδεύει το μάγουλο, παίζει λίγο με τα χείλη σας. Ένα χέρι είναι αρκετό για την ώρα.

Κάτι ήξερε ο Ορφέας που ήρθε στον Άδη μέσω θαλάσσης, ε; Κάτι ήξερε αυτή η αρχαία, πανάρχαια ψυχή. Γνώριζε πολύ καλά τις ιδιότητες του νερού -τις μυστικές του ιδιότητες. Γνώριζε ότι αυτή η υδάτινη σφαίρα που τώρα σας τυλίγει ισοδυναμεί με την Άκασα. Σε μια πολύ περίεργη σύνθεση

και αντιστοιχία, ισοδυναμεί με την Άκασα. Για να μπορέσετε να πάτε πιο βαθιά, κρατήστε την υδάτινη σφαίρα γύρω σας όλη αυτή τη νύχτα. Βρίσκεστε μέσα στο νερό.

Εκείνοι που βλέπουν, ίσως έχουν αντιληφθεί ήδη την Εκάτη να στέκεται στην είσοδο του Νεκρομαντείου με τους πυρσούς της, έτοιμη να παραλάβει τον καθένα και την καθεμιά. Αλλά δεν θα ξεκινήσουμε ακόμα. Χρειάζεστε κι άλλο χρόνο. Χρειάζεστε χρόνο για να νιώσετε το χάδι μου. Μη φοβάστε, το χέρι μου δεν θα σας χώσει με τη βία ή ύπουλα δυο-τρία σπυριά από ρόδι στο στόμα. Το χέρι μου απλά σας χαϊδεύει.

Καθώς προχωρά η νύχτα, όλοι εσείς που λάβατε μέρος στην εργασία του Ολύμπου, επιτρέψτε με την πρόθεσή σας να γίνει η σύνδεση του χώρου του Ολύμπου με το νεκρομαντείο. Της πύλης που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα, με αυτόν τον χώρο.

Είναι γεγονός ότι κάποιοι σας δίνουν άλλη αντιστοιχία, του Δίου με το Ταίναρο. Θα παρακαλούσα να μείνετε στην πύλη που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα. Διέρχεται ο άξονας μέσα από τον χώρο των Δελφών και καταλήγει εδώ. Στα δύο άκρα του άξονα λάμπει ένα φως, ένα κερι. Αυτό το κερι, η φλογίτσα, όταν κινείται από τη μία μεριά, κινείται και από την άλλη. **Η μία φλογίτσα είναι αντανάκλαση της άλλης, καθρέφτισμα της άλλης.** Αν δείτε τη φλόγα του Ολύμπου να μετακινείται, θα δείτε και του Ταινάρου να μετακινείται. Αν του Ολύμπου δυναμώσει, θα δυναμώσει και αυτή του Ταινάρου. Η διαφορά ισορροπείται στους Δελφούς. **Το σημείο ισορροπίας είναι οι Δελφοί.**

Αφήστε λοιπόν τις δύο φλογίτσες να συνεχίσουν να καίνε, να λάμπουν στα άκρα του άξονα. Τις δικές σας φλογίτσες δείτε μοναχά, κανενός άλλου. Είναι η δική σας φλόγα. **Είναι το Ολύμπιο Φως που καθρεφτίζεται εδώ, στην είσοδο του Άδη.** Καθώς εισέρχεστε εσείς από αυτή την πύλη, η φλόγα σας θα αρχίσει να εισέρχεται στον άξονα, στο κανάλι που ανοίγει από την άλλη πλευρά. Υπάρχει μια πολύ λεπτή ισορροπία. Δεν σας ζητώ να ισορροπήσετε τις φλόγες και να τις ενώσετε στους Δελφούς. Όχι ακόμα. Χρειάζεται να παραμείνει αυτό το καθρέφτισμα.

**Η ισορροπία αυτή αποκαθίσταται με το πέρασμα στην άλλη πλευρά ή το πέρασμα από την άλλη πλευρά στη δική σας. Αποκαθίσταται δηλαδή κατά την ώρα της γέννησης ή του θανάτου και οι φλόγες ενώνονται στον ενεργειακό χώρο των Δελφών,** εκεί πραγματικά που βρίσκεται ο ομφαλός, ο λώρος. Προς τα μέσα ή προς τα έξω, μηδενίζονται οι αποστάσεις και οι φλόγες ενώνονται και ισορροπούν εκεί. Να κάτι που δεν γνωρίζατε. Και καθώς ισορροπούν, είτε από την μία πλευρά είτε από την άλλη, αντιλαμβάνονται τον Εαυτό. **Είναι το σημείο αντίληψης της πληρότητας του Εαυτού, της γήινης και της ουράνιας. Είναι εκεί που παύει το καθρέφτισμα, για να ξανανοιξει. Δεν παύει για να μείνει μηδενικό αλλά για να ανοίξει και πάλι σε μια νέα εκδήλωση.**

Αυτός είναι ένας από τους ρόλους που παίζουν οι Δελφοί –εκ του δελφύς, δηλαδή μήτρα. **Ο τάφος είναι μία μήτρα, γήινη μήτρα και η κοιλιά της μητέρας είναι μήτρα.**

Θα ήθελα τώρα να σας οδηγήσω να σταθείτε ψηλά, πάνω από το ιερό του Απόλλωνα στους Δελφούς. Νοερά, σταθείτε εκεί. Καθώς στέκεστε ψηλά, στην κορυφή μιας νοητής πυραμίδας που έχει της γωνίες της στις γωνίες του ιερού του Απόλλωνα και εκτείνεται πολύ ψηλά, 3,5 χιλιόμετρα επάνω, από κει επάνω κοιτάξετε προς τη γη και αφήστε το βλέμμα σας να ταξιδέψει προς τον Όλυμπο και προς το Ταίναρο. Νιώθετε τον αετό που πετά; Εκεί, σ' αυτή την κορυφή της νοητής πυραμίδας, στέκεται πάντοτε και πετά ένας αετός. Κοιτάξετε τις φλόγες στο ένα και στο άλλο άκρο του άξονα και αφήστε τις να ενεργοποιηθούν από την επίγνωσή σας τώρα. Καθώς τις κοιτάτε μία-μία ξεχωριστά, το βλέμμα σας μεταφέρει επίγνωση. Το βλέμμα σας μορφοποιείται στον Οφθαλμό του Ώρου και κοιτά και προς τις δύο πλευρές. Και τώρα, μαζέψτε την ενέργεια γρήγορα από τις φλόγες στο κέντρο που βρίσκεστε. ΓΡΗΓΟΡΑ! Μην μείνετε περισσότερο εκεί!

Κατεβαίνετε από την κορυφή της πυραμίδας στο κέντρο του ιερού του Απόλλωνα. Προσκυνάτε και φεύγετε...

Καταλαβαίνω ότι αυτά σας φαίνονται πολύ νοητικές ασκήσεις, που δεν σας δίνουν ιδιαίτερη αντίληψη της ενέργειας που κινείται αλλά θα πρέπει να καταλάβετε, ότι είναι βασικές συνδέσεις που ετοιμάζουν τη δουλειά που θα ακολουθήσει.

Συγκεντρώστε την προσοχή σας τώρα στη φλόγα εδώ, στην είσοδο του Νεκυιομαντείου. **Μία φλόγα περιτυλιγμένη, περιβαλλόμενη από μία σταγόνα, μία σφαίρα νερού. Δεν τη σβήνει, την προστατεύει. Και μ' αυτή τη μορφή θα εισέλθετε στη συνέχεια στο Νεκρομαντείο.** Όχι τώρα αμέσως, θα πρέπει να περάσει μία ώρα.

Κρατήστε την εικόνα της φλόγας μέσα στη σταγόνα του νερού. Δεν μοιάζουνε; Μια φλόγα δεν μοιάζει με μια σταγόνα; Άλλο στοιχείο αλλά ίδια η μορφή.

**Αν κοιτάξετε προς τη σπηλιά εσωτερικά, θα δείτε να βγαίνουν πολλές μορφές, λευκές μορφές.** Ήδη έχουν αρχίσει να βγαίνουν προς τα έξω λευκές μορφές, αέρινες. Φιλικές, άλλες λίγο χαμένες. Κοντοστέκονται. Βιάζονται να έρθουν κοντά σας αλλά κοντοστέκονται γιατί νιώθουν το φόβο σας. Μην τις φοβόσαστε. Παραμένετε σαν μια φλόγα τυλιγμένη από μία σταγόνα νερού. Εντάξει, αν το θέλετε πολύ, μπορείτε να ζητήσετε να γίνουν όλα σύμφωνα με το νόμο της Αβλάβειας, που σας αρέσει να επικαλείστε – είναι εντάξει. Αφήστε τις να σας πλησιάσουν.

Μπορεί να ζητήσουν χάρες ή να δώσουν συμβουλές. Τις προστατεύει η Εκάτη από τα μάτια των ανθρώπων –τα αδιάκριτα μάτια των ανθρώπων.

Αυτή τους έδωσε την άδεια να εξέλθουν, αυτή που στέκεται ακόμα εκεί στην άκρη. Θα δείτε ότι κάποιες από αυτές είναι νεράιδες.

Ο Ποσειδώνας στέκεται αμέτοχος και παρακολουθεί...

*«Είναι γλυκός ο θάνατος αδελφοί μου», σας λέει κάποια. «Πιστεύετε ότι όταν έρχεστε εδώ, είσαστε δυσσαρεστημένοι; Είναι όμορφα, γλυκά. Η ψυχή που έκανε πολλά, δυναμώνει και είναι χαρούμενη. Δεν μένει για πάντα εδώ αλλά απολαμβάνει τη γλυκύτητα. Απολαμβάνει τη γλυκύτητα, μέχρι να προχωρήσει.»*

**Η πύλη στην οποία στέκεται η Εκάτη μπροστά, μεγαλώνει, διευρύνεται.** Είστε όλοι μπροστά της. Κοιτάζετε όλοι προς τα εκεί.

**Γιατί οι Εκάτη κρατάει πυρσούς;**

**Μήπως συμβολίζει τις φλόγες; Μήπως;** Μήπως κρατάει τη φλόγα σας; Έχετε να αναρωτηθείτε πολλά για την Εκάτη. Αν κοιτάξετε καλά μέσα από τη σπηλιά, από την πύλη που έχει μεγαλώσει και σας έχει τραβήξει μπροστά της, θα δείτε την Περσεφόνη να κάθεται δίπλα μου.

Περσεφόνη:

**Ήρθατε** εδώ, στα χνάρια του Ορφέα, για να αναζητήσετε τη δική σας Ευρυδίκη. Αν όχι σήμερα, πότε;

Συνεχίζει ο Πλούτωνας:

**Η** Περσεφόνη σας χαιρετά. Σας ασπάζεται. *«Σε λίγο θα προχωρήσουμε πιο βαθιά»,* λέει. *«Δεν μπορώ να σας βάλω ακόμα μέσα, δεν είναι η ώρα, ετοιμάζεστε. Καθαρίστε το νερό σας. Την υδάτινη σταγόνα που σας περιβάλλει, καθαρίστε τη, δείτε τη να ξεθολώνει, να λαμπυρίζει από καθαρότητα. Έτσι...!»*

Η Περσεφόνη λοιπόν, όταν κατέβηκε στο Άδη, αρπαγμένη από τα δικά μου χέρια –γιατί τα χέρια μου την άρπαξαν... αυτά τα χέρια που σας χαϊδεύουν τώρα, την άρπαξαν-, όταν κατέβηκε στον Άδη, τραγούδησε το άσμα της κόρης που την εγκατέλειψε η μητέρα. Της κόρης που φώναζε για βοήθεια και δεν την άκουγε κανείς, που ήταν ξεχασμένη απ' όλους.

Γιατί η μητέρα, είχε τα δικά της «θέλω», είχε τους δικούς της φόβους. Δεν μπορούσε να ακούσει την Περσεφόνη, δεν μπορούσε να την ανακαλύψει.

**Η Περσεφόνη τραγούδησε το τραγούδι της άκαρδης μητέρας, μη ξέροντας και αυτή, ότι η μητέρα πενθούσε και έψαχνε να την εύρη.** Μια κραυγή άκουσε μόνο αλλά δεν ήταν σε θέση να καταλάβει από πού



ήρθε. Δεν την άφηνε το δικό της εγώ. Δεν την άφηνε η δική της ενασχόληση στον Όλυμπο.

Και η κόρη το 'νιωσε αυτό και πικράθηκε. Πήρε βαρύ φορτίο, να νιώθει εγκαταλειμμένη, πώς οι Θεοί γονείς της την απέρριψαν. Γιατί αν ήθελαν, μπορούσαν βέβαια, να εμποδίσουν το κακό. Γιατί έγραψαν τη μοίρα της έτσι ώστε να αρπαχτεί από τον Άδη, τα μαύρα χέρια του να την αρπάξουν και να την κρύψουν στις βαθύτερες σπηλιές της γης; Δεν την αγαπούσαν αρκετά. Ο πατέρας της ο Δίας, την πούλησε. Έδωσε την άδειά του στον Πλούτωνα να την πάρει, δεν τη ρώτησε κανείς. Τέτοια μοίρα της έγραψε. **Δεν τη ρώτησε για το γεγονός ότι την έπλασε έτσι. Γιατί ο πατέρας της και η μητέρα της την έπλασαν; Γιατί την έφτιαξαν έτσι; Γιατί;**

Γιατί ο πατέρας της την έφτιαξε έτσι ώστε να της αρέσουν τα λουλούδια και οι νάρκισσοι και να γίνει αιτία αυτό να χαθεί; Γιατί την έπλασε έτσι ώστε να την ερωτευτεί ο Πλούτωνας και να την κλέψει; Γιατί η μάνα της, που έλεγε ότι τόσο πολύ την αγαπά και την καμαρώνει, δεν το βρήκε στην καρδιά της, δεν το ανακάλυψε στην καρδιά της, δεν ένιωσε αμέσως πού ήτανε κρυμμένη; Τι μάνα ήτανε αυτή – και μάλιστα Θεά Μητέρα!

**Ήταν πολύ θυμωμένη η Περσεφόνη όταν τα χέρια μου την άρπαξαν.** Μεγάλος ο θυμός της. Και τόσο που ήταν θυμωμένη με τον Δία και τη Δήμητρα, της φάνηκε γλυκιά η αγκαλιά μου. **Ήθελε να μείνει κοντά μου, γιατί εγώ τη φρόντισα, γιατί μπήκα στη διαδικασία να την κλέψω, τόσο πολύ τη θέλησα - αντίθετα από τους γονείς της. Μεγάλη η πίκρα της!**

Μα πού να φανταστεί, ότι η μητέρα της έκανε τα αδύνατα δυνατά για να τη βρει και επειδή η ίδια δεν ήτανε σε θέση να καταλάβει πού βρίσκεται, την εμπόδιζε το δικό της εγώ, έτρεξε στην Εκάτη.

Η Εκάτη τη λυπήθηκε και της μαρτύρησε, ότι άκουσε την κόρη της κι αυτή. Κι έτρεξαν μαζί στον Ήλιο, στο φως, και τους είπε ότι την είδε και τους είπε όλα όσα συνέβησαν.

Δεν ήξερε τότε η Περσεφόνη ότι **η μητέρα της έκανε τα πάντα για να ξεπεράσει τον εαυτό της.** Κι όταν έμαθε πού είναι, πικράθηκε. Όταν κατάλαβε τι συνέβη, θύμωσε με τον Δία. Τα έβαλε μαζί του. Τα έβαλε με τους Θεούς, όλους τους Θεούς – γιατί ακόμα είχε πολλά να ξεπεράσει.

**Κατήργησε τους Θεούς. Κατήργησε την πίστη της, κατήργησε το φως της, ντύθηκε στα μαύρα και κάθισε σ' ένα πηγάδι. «Δεν πιστεύω τίποτα. Δεν αγαπώ τίποτα, αν δεν γίνει αυτό που θέλω, αν δεν βρω αυτό που θέλω»,** είπε με πείσμα. Κι έγινε αυτό αιτία, βέβαια, να μαραθούν τα πάντα και όλος ο κόσμος γύρω της στέγνωσε, ξεράθηκε. Η πραγματικότητά της, η πραγματικότητα που έπλασε γύρω της, έγινε ένα μαρτύριο για τον εαυτό της και τους άλλους.

*«Εγώ θα έχω αυτό που θέλω. Αγαπώ την κόρη μου και τη θέλω!»*

Είμαι σίγουρος ότι ποτέ δεν ακούσατε αυτή την εκδοχή της ιστορίας. Αλλά η Δήμητρα μου έδωσε την άδεια να σας την περιγράψω σήμερα, να σας την αφηγηθώ, για να καταλάβετε όλη την εικόνα.

**Άφησε τη Θειότητά της η Δήμητρα.** Τα διέγραψε όλα. «Ή θα γίνει αυτό που θέλω, γιατί ο άτιμος ο Δίας έκανε κάτι χωρίς να με ρωτήσει, ή θα είναι όλα μαύρα κι άραχνα».

Άλλη μία πρόκληση για τη Δήμητρα και το αρρωστημένο εγώ της. *«Δεν φταίω εγώ που άφησα την Κόρη μόνη της, δεν φταίω εγώ που δεν ήξερα πού είναι, δεν φταίω εγώ που δεν μπόρεσα να τη νιώσω στην καρδιά μου και να τη βρω αμέσως, φταίει ο Δίας. Ο Δίας με ηπάτησε. Αυτός κατέστρεψε την Κόρη, αυτός την πούλησε. Ξέρω ότι μπορεί και δεν θέλει. Δεν είναι τα δικά μου εντυπώματα στην κόρη μου, είναι τα δικά του τα στραβά.»*

Και αποφάσισε, λόγω της μήνης της ενάντια στο Δία και σε όλους τους Θεούς και τους ανθρώπους, να μείνει μόνη. Μέχρι που έφτασε να παραστήσει πως είναι μια γριά, ένας άνθρωπος χωρίς ίχνος θειότητας. Και όχι απλά άνθρωπος αλλά δούλη! Τόσο μένος είχε απέναντι στη θεϊκή της πλευρά. Τόσο αλλοίωνε το εγώ της την αντίληψή της.

Και καθώς έγινε δούλα στο σπίτι του βασιλιά της Ελευσίνας και μεγάλωνε το γιο του τον Δημοφώντα, ακόμα κι εκεί προσπάθησε να βγάλει το θυμό της. Τον Δημοφώντα θέλησε να τον κάνει αθάνατο, τον φονιά του λαού θέλησε να κάνει αθάνατο!

Αλλά η μάνα του την είδε την ώρα που τον έβαζε μέσα στη φωτιά και ούρλιαξε από φόβο γιατί δεν κατάλαβε. Και τότε η Δήμητρα, από την κακία και το θυμό της, γκρέμισε το παιχνίδι που έπαιζε και αποκάλυψε τη δύναμή της.

Πώς θα ήταν αλήθεια αν ο Δημοφώντας γινόταν πραγματικά άτρωτος και κατακρεουργούσε τους ανθρώπους;

Βλέπετε πόσα πράγματα δεν σας έχουν πει από τον μύθο; Αλλά επειδή είναι Θεά η Δήμητρα, ο συγγραφέας του μύθου την ύμνησε και ανέδειξε μόνο τις όμορφες όψεις της μητέρας. Ξέχασε, παρέλειψε να τα πει όλα. Και ήμουν εγώ, ο Άδης, ο κακός που έκλεψε την κόρη!

**Χρειάστηκε μια μάνα και ο φόβος μιας μάνας για το παιδί της, για να κάνει τη Μάνα Δήμητρα να δείξει τη θειότητά της και πάλι. Ο φόβος της και ο πόνος της την ξύπνησαν. Ο φόβος και ο πόνος της Μετάνειρας, διεγείρει τη δική της πίστη στη θειότητά της. Χρειάστηκε μια γήινη μάνα για να κάνει αυτή, τη Μεγάλη Θεά, να**

**συνέλθει και να δείξει στοργή και πάλι και να θυμηθεί πια πραγματικά είναι.**

Είδε μια μάνα να πονά για το παιδί της. Έτσι η Δήμητρα συνήλθε και κατάλαβε το λάθος της και δέχτηκε και πάλι να είναι μία θεά και να κρατήσει τη φλόγα της αναμμένη. Να είναι μια Θεά, ανάμεσα στους ανθρώπους. Ζήτησε να της φτιάξουν τον όμορφο ναό κι εκεί, θλιμμένη περίμενε την κόρη. Και τότε, **όταν εκείνη θυμήθηκε τη θειότητά της, οι Ολύμπιοι άρχισαν να τη θυμούνται επίσης.** Είδαν τον πόνο των ανθρώπων, είδαν τη θλίψη, είδαν την καταστροφή, κι ο Δίας αποφάσισε να ζητήσει πίσω την Περσεφόνη. Αποφάσισε να αλλάξει τα εντυπώματα. Κανένα συναίσθημα ο Δίας ο πατέρας της, κανένα. Απλά αποφάσισε.

*«Μα πού είναι η αγάπη του;»* αναρωτιόταν η Περσεφόνη.

Αλλά **ο Δίας άφησε τον Λόγο του να φτάσει στον Άδη. Όταν η μητέρα ξεπέρασε το δικό της εγώ, όταν η μητέρα έκανε τις απαραίτητες αλλαγές, ο πατέρας εκέλευσε την επιστροφή.** Έπρεπε πρώτα η Δήμητρα να περάσει απ' όλη αυτήν τη διαδικασία, απ' όλη αυτήν τη συνειδητοποίηση, για να μπορέσει ο πατέρας να δώσει την κατάλληλη εντολή κι έστειλε το Λόγο του, για να ειδοποιήσει ότι η Κόρη πρέπει να επιστρέψει.

Ναι, αλλά ο μύθος δεν τελειώνει με την επιστροφή της Κόρης απλά, **ο μύθος λέει ότι η κόρη πηγαινοέρχεται.**

Ο μύθος λέει ότι η κόρη έφαγε τα σπυριά από ρόδι και είναι υποχρεωμένη να μπαινοβγαίνει στον Άδη. **Πώς νιώθει η Κόρη γι' αυτό;** Αγαλλιάζει γι' αυτό; Δεν φάνηκε να διαμαρτύρεται καθόλου.

Της άρεσε; Όταν της είπε η Δήμητρα ότι, ξέρεις, τώρα θα πρέπει να πηγαινοέρχεσαι, δεν φάνηκε να δυσανασχετεί. Τι παιδί κι αυτό...!

**Ο Άδης τη φρόντισε, ο Άδης την αγάπησε, έζησε τη γλύκα του Άδη.**

Έζησε τον έρωτα! Τον έρωτα ενός Θεού, βέβαια. Ταυτίστηκε μαζί του, έγινε ένα μαζί του και, όπως ξέρετε... ους ο Θεός συνέζευξε, άνθρωπος μη χωριζέτω. Η Περσεφόνη αποφάσισε να πηγαινοέρχεται στον Άδη. Κανείς δεν την ξεγέλασε. Και το αποφάσισε γιατί δεν μπορούσε πια να ταυτιστεί με την μητέρα της και τον πατέρα της, για να παραμείνει ταυτισμένη μαζί τους, να παραμείνει το παιδί που φέρνει μόνο τα εντυπώματα των γονιών του. Αλλά ανακάλυψε έναν τρόπο, να κερδίσει ένα άλλο βασίλειο. Ανακάλυψε έναν τρόπο, να βιώσει κάτι καινούριο. Μπορεί να μην ήταν αυτό ένα βασίλειο όπως του Ολύμπου αλλά ήταν οπωσδήποτε ένα θεϊκό βασίλειο, ένα βασίλειο ψυχών.

Ένα βασίλειο ψυχών, με πολλές ψυχές που βίωναν πάθη παρόμοια με τα δικά της. Πολύ συνειδητά έμεινε η Περσεφόνη κοντά μου. Πολύ συνειδητά επιστρέφει κοντά μου...

Και αν τα χέρια μου, τα μαύρα χέρια μου, της τάισαν στο στόμα σπυριά από ρόδι, δεν την ανάγκασαν να τα καταπιεί. Τα ήθελε. Και έτσι, άρχισε να διαιωνίζεται η ζωή. Καινούριοι σπόροι, νέα εντυπώματα. **Μια Περσεφόνη ελεύθερη από τα πάθη της μητέρας, σε μια αγκαλιά πιο θερμή απ' του πατέρα, δημιουργεί. Δημιουργεί εκ νέου και γεννά, ποιον άλλον; Τον Ζαγρέα, τον Διόνυσο Ζαγρέα. Μόνον έτσι θα μπορούσε να γεννηθεί ο Ζαγρεύς.**

Μέσα από τη θυμαπάτη, την πλάνη, τον θυμό της Περσεφόνης, την αίσθηση εγκατάλειψης που την έκανε να τραγουδά το τραγούδι της άκαρδης μητέρας, την πίκρα της για τον πατέρα που την εγκατέλειψε, την πίκρα της για το γεγονός ότι έμεινε μόνη σε ένα ξένο βασίλειο... **Μέσα από αυτό η Περσεφόνη μπόρεσε να αναπαράγει τη δική της θειότητα, να δημιουργήσει η ίδια κάτι θεϊκό, τη δύναμη της ζωής,** τη δύναμη που κατακλύζει το κάθε τι. Ένα πολύ ισχυρό ρεύμα ζωής που διαπερνά, διέπει τα πάντα. Έναν Θεό, που αν και είχε κακή τύχη στα χέρια των Τιτάνων, δεν κατάφερε να νικηθεί αλλά τελικά βρέθηκε μέσα σε κάθε άνθρωπο γιατί, οι Τιτάνες που έφαγαν τα μέλη του, έγιναν στάχτη και από αυτή τη στάχτη πλάστηκαν οι άνθρωποι. Κι έτσι, ο γιος της Περσεφόνης συνέχισε την ύπαρξή του στο θείο βασίλειο, αφού η Αθηνά βρήκε την καρδιά του, την έδωσε στο Δία, αυτός στη Σεμέλη, για να γεννήσει τον Διόνυσο. **Όλοι οι άνθρωποι φέρουν το σπόρο του Διονύσου.** Φέρουν τα εντυπώματα του γιου της Περσεφόνης. **Φέρουν μέσα τους την Περσεφόνη.** Και αυτή η Περσεφόνη στον κάθε άνθρωπο έφτασε να φανεί, να αποτυπωθεί, στον μύθο της Ευρυδικής, εκείνης που ο Ορφέας εδώ, σ' αυτά τα μέρη ήρθε για να την αναζητήσει, όπως κάνατε εσείς σήμερα.

Ποιον αναζητούμε λοιπόν; Η Περσεφόνη κάθεται μέσα στη σπηλιά. Είμαι κι εγώ εκεί. Σε σας φτάνει μόνο το χέρι μου που σας χαϊδεύει. Που περνά μέσα από την υδάτινη σταγόνα, την υδάτινη σφαίρα, και σας χαϊδεύει.

**Στην ουσία, ψάχνετε να βρείτε τη δική σας Ευρυδική/Περσεφόνη. Το δικό σας εντύπωμα του Ζαγρέα. Το δικό σας εντύπωμα της Ζωής.**

Πώς έφτασε έτσι, σε ένα νεκρομαντείο να γίνεται κουβέντα για τη ζωή και τη χαρά;

Χμ, όλες αυτές οι μορφές που βρίσκονται ανάμεσά σας, όλες αυτές οι λευκές μορφές που σας περιβάλλουν, με την πρόθεση να σας βοηθήσουν να ξεπεράσετε το φόβο σας, σας αγκαλιάζουν και σας μεταδίδουν την κατανόησή τους. Όλες αυτές οι μορφές είναι σπόροι ζωής. **Είναι σπόροι του Ζαγρέα, τα εντυπώματα του Ζαγρέα στον Άδη.**

Πόσο δύσκολο είναι να το καταλάβετε αυτό; Ξέρω ότι δεν το καταλαβαίνετε αρκετά. Πάμε πάλι...

Η πύλη έχει διευρυνθεί πια τόσο πολύ, που μπορείτε να δείτε εμένα και την αγαπημένη μου σύζυγο να καθόμαστε στο θρόνο μας αλλά εσείς τώρα, δεν έχετε σα στόχο να τραβήξετε έξω την Περσεφόνη -που άλλωστε είναι πολύ ευτυχισμένη στην αγκαλιά μου.

**Έρχεστε να βρείτε τη δική σας Ευρυδίκη.** Να συναντήσετε την κόρη... την κόρη που γεννήθηκε απ' τους δικούς σας γονείς και επίσης κυνηγημένη έφτασε στον Άδη. Θα καταφέρετε να την επαναφέρετε;

Ο Ορφέας έκανε ένα πολύ σημαντικό λάθος. Δεν άκουσε τη συμβουλή. Εστράφη προς τα πίσω. Ένωσε ότι μια σκιά τον ακολουθούσε και στράφηκε να βεβαιωθεί ότι ήταν όντως η Ευρυδίκη – με αποτέλεσμα να τη χάσει.

Η Περσεφόνη βρίσκεται δίπλα μου, εδώ, σήμερα, για να σας κάνει να αντιληφθείτε αυτό ακριβώς. Και ο Ορφέας ακόμα στέκεται εκεί επάνω, στην κορυφή του λόφου αριστερά σας. Κοιτά από μακριά. Δεν θέλει να εμπλακεί περισσότερο, σας κοιτάζει από μακριά. **Η αλήθεια είναι ότι ο Ορφέας κατάφερε... κατάφερε να βρει την Ευρυδίκη του.** Αλλά αυτή είναι μια ιστορία που θα σας πούμε αργότερα.

Να θυμάστε ότι ο Ορφέας τη βρήκε την Ευρυδίκη!

Λένε κάποιοι... λένε οι αμύητοι και εμείς εξακολουθούμε να το ισχυριζόμαστε στους αμύητους, ότι ο Ορφέας έχασε την Ευρυδίκη. Από την περιέργειά του, από την ανυπομονησία του να τη δει, να τη δει με τα μάτια του. Και συμβουλεύει ο Ορφέας: *«Μη γυρίζετε ποτέ πίσω, όταν βγαίνετε από τον Άδη, ποτέ μη κοιτάτε πίσω.»*

Τώρα όμως, ήρθε η ώρα να περάσετε στον Άδη. Η πύλη έχει ήδη διευρυνθεί τόσο, ώστε βρίσκεται γύρω σας. Παρόλα αυτά η εργασία θα γίνει μέσα στο χώρο της σπηλιάς, γιατί είναι ατομική εργασία.

Δεν θα έρθουν τα παιδιά και μπορεί όποιος φοβάται, όποιος δεν το επιθυμεί, να μείνει έξω. Δεν είναι προϋπόθεση αυτή η εργασία της Ελευσίνιας Μύησης. Συνδέεται με τον μύθο αλλά είναι κάτι διαφορετικό από τα Ελευσίνια. Η σύνδεση Ολύμπου – Ταινάρου είναι πολύ βασική για κάθε άνθρωπο. Σαν εμπειρία αυτή σίγουρα ολοκληρώνει την εικόνα που έχετε στα Ελευσίνια... τη συμπληρώνει την εικόνα, πάνω στην οποία θα έρθουν και πολλά άλλα.

Αυτή η διδασκαλία, η αποψινή διδασκαλία δεν είναι μυστική. Άλλωστε στα Ελευσίνια η μυστικότητα ισχύει για την ίδια τη μυητική τελετή. Κανένας μας δεν θα ενοχληθεί λοιπόν, αν συζητήσετε αυτά που είπαμε σήμερα ή αν θελήσετε να τα μοιραστείτε.

Αν δεν σας πούνε τρελούς, υπάρχει πάντα μια πιθανότητα να θελήσουν κι άλλοι να ακολουθήσουν τα αχνάρια του Ορφέα στην αναζήτηση της Ευρυδίκης.

Θα προχωρήσουμε στην ατομική εργασία.

Θα ήταν καλό, όσοι περιμένετε, να μην κοιμηθείτε. Όσοι περιμένετε να μπειτε, να μην κοιμηθείτε και να μη κοιμηθείτε αμέσως όσοι βγαίνετε.

Δεν θα κρατήσει πάρα πολύ η διαδικασία για τον καθένα σας.

Όταν ολοκληρωθεί, θα συνεχίσουμε την ομαδική επικοινωνία μας.

Ας προχωρήσουμε.

.....

**Ταίναρο – 4-5/09/2015 ~02:00 πμ**

**Δεύτερη επικοινωνία:**

**«Στο άρμα του Ποσειδώνα»**

Πλούτωνας:

**Σηκώστε το κεφάλι στ' αστέρια! Κοιτάξτε τα' αστέρια και αναπνεύστε βαθιά τον αέρα, τον μυρωμένο αέρα της θάλασσας, της Μάνης, τον μυρωμένο αέρα του Ταίναρου.**

Ποτέ δεν θα ξαναζήσετε αυτή τη στιγμή. Είναι μία μοναδική στιγμή στη ζωή σας. Ποτέ δεν θα ξαναβρεθείτε εδώ, με τις ίδιες συνθήκες, ποτέ δεν θα κοιτάξετε τον ουρανό αυτή την ίδια ώρα, στο ίδιο σημείο, με τις ίδιες σκέψεις, με το ίδιο δικό σας ποιόν. Είναι μία μοναδική στιγμή στο Σύμπαν!

**Αν δεν μπορείτε να χαρείτε αυτή τη μοναδικότητα, τότε δεν έχουμε να σας πούμε τίποτα για τη ζωή στη γη.** Αν δεν ομολογήσετε στον εαυτό σας αυτή τη μοναδικότητα, τι να σας πούμε εμείς;

Αρχίζει ο Ποσειδώνιος Κύκλος. Πιστεύατε ότι θα καθυστερούσε πολύ; Εκτός από τη δουλειά που έγινε απόψε, **σήμερα σηματοδοτείται η αρχή του Ποσειδώνιου κύκλου.** [Σημ. μετά την επιστροφή της ομάδας στην Αθήνα ξεκίνησε ο Ποσειδώνιος Κύκλος, που περιελάμβανε 7 μαθήματα και αποτελεί, πλέον, υλικό των Μικρών Ελευσινίων].

Οι ενέργειες του Ποσειδώνα έχουν πάρει θέση γύρω σας κι εσείς εξακολουθείτε να είστε μία φλόγα, μέσα σε μία σφαίρα υδάτινη. Μια φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερού. Ας αρχίσουμε λοιπόν.

**Πριν από εννέα εκατομμύρια χρόνια, ο Ποσειδώνας, τωρινός Θεός της θάλασσας, υπήρξε κάτοικος της περιοχής που είναι γνωστή σαν Ατλαντίδα.** Και όχι μόνο κάτοικος αλλά μια πολύ σημαντική προσωπικότητα εκείνης της περιόδου.

Γνωρίζουμε καλά ότι κάποιοι τοποθετούν την Ατλαντίδα πολύ πιο κοντά στη σύγχρονη εποχή. Εννέα εκατομμύρια χρόνια ακούγονται πολύ – πολύ – πολύ μακρινά. Και όμως, δεν είναι τίποτα μπροστά στην ιστορία της Γης σας. Και τότε, εκείνη η περιοχή άνθιζε. Πολύ αργότερα καταστράφηκε... πολύ αργότερα. Ο Ποσειδώνας, ο αγαπημένος σας Θεός της θάλασσας, είχε ενσαρκωθεί εκεί θέλοντας να μετριάσει τα αποτελέσματα της τότε κλιματικής αλλαγής, γιατί είχε συντελεστεί μια μεγάλη κλιματική αλλαγή.

Είναι κάτι παραπάνω από ένα ωραίο παραμύθι αυτά που σας λέω τώρα. Εκείνη την περίοδο λοιπόν κατέβηκε η οντότητα που έμεινε γνωστή ως Ποσειδώνας, και έλαβε μέρος σε σημαντικά πειράματα, πειράματα που σχετίζονταν με το DNA. Αν εσείς τώρα δυσανασχετείτε και νιώθετε περίεργα με το γεγονός ότι, εννέα εκατομμύρια χρόνια πριν γινόντουσαν πειράματα με το DNA, θα αρκεστούμε να σας πούμε, ότι **πολλές φορές δημιουργήθηκε και καταστράφηκε η ζωή στη γη –όχι μία και δύο-, για να ξεκινήσει από την αρχή και πάλι, σε άλλες συνθήκες,** σε έναν πιο παγιωμένο γήινο φλοιό... ποιο παγιωμένες συνθήκες, γενικά, σε μια όλο και πιο στέρεη γη.

Η τεχνολογία άνθισε και σε περιόδους που ο γήινος φλοιός δεν ήταν και τόσο στέρεος. Και μπορεί οι άνθρωποι να μην είχανε τότε... οι οντότητες που σήμερα ονομάζετε ανθρώπους, να μην είχανε τότε την ίδια παγιωμένη μορφή αλλά, στο επίπεδο που βρισκόντουσαν, έκαναν πειράματα. Ουσιαστικά, **ο Ποσειδώνας όχι μόνο ήταν ένας κάτοικος της Ατλαντίδας που πήρε μέρος σε γενετικά πειράματα, αλλά ήταν και ο ίδιος αποτέλεσμα ενός τέτοιου πειράματος. Ένας άνθρωπος που μπορούσε να ζει στη θάλασσα... να ζει και στη θάλασσα.**

Καθώς τα κύματα ανέβαιναν και κατέβαιναν στη θάλασσα, αυτός μπορούσε να πηγαινει βαθιά και να αναπνέει μέσα και έξω από αυτή. Δεν ήτανε αυτό που θα λέγατε σήμερα «μετεξέλιξη ενός ψαριού σε αμφίβιο, ή ενός αμφιβίου σε ζώο της ξηράς καθαρά. **Ήταν μια οντότητα με ανθρώπινη μορφή.** Αυτό το πείραμα τον έκανε κάτι ξεχωριστό. Δεν μπόρεσε να αφήσει παρά ελάχιστους απογόνους όμως, γιατί μπορεί να ήταν ξεχωριστός αλλά ήταν και αυτό που θα λέγατε σήμερα «φρικιό». Δεν μπορούσαν όλοι να κατανοήσουν αυτό που συνέβαινε, τους τρόμαζε. Και τότε, όπως και

σήμερα, οι άνθρωποι μπορεί να τρομάξουν από τη διαφορετικότητα, δεν μπορούν να τη δεχτούν εύκολα.

**Εκείνος λοιπόν ο Ποσειδώνας, μεταστοιχείωσε την ύλη σε νου.** Στα γενετικά πειράματα που έλαβε μέρος, έκανε αυτό ακριβώς: μεταστοιχείωσε την ύλη σε νου. Και αυτό επίσης είναι κάτι που δεν μπορείτε να συλλάβετε πλήρως. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε πώς μπορεί η ύλη να γίνει νους. Θα σκεφτούν κάποιοι: «Μα, ο νους είναι που συμπυκνώνεται και σχηματίζει την ύλη». Και όμως! **Ήταν αυτός που κατάφερε να μεταστοιχειώσει τις ενέργειες του φυσικού πεδίου σε νου. Αυτό, ήταν μια πολύ μεγάλη επανάσταση για την εποχή.**

Σήμερα, μια τέτοια επανάσταση θα εκφράζονταν από την περίπτωση ενός πιθήκου που θα μπορούσε να λύσει μαθηματικές εξισώσεις. Αυτή είναι η αναλογία. Αλλά, στα δικά του πειράματα, χρησιμοποιούσε χονδροειδή ύλη. Όντως, είναι κάτι που δεν μπορεί να συλλάβει ο νους σας. Έχετε ακούσει για το γεγονός ότι η ενέργεια δεν χάνεται ποτέ αλλά αλλάζει μορφή. Η ύλη, προφανώς, είναι ενέργεια. ΕΙΝΑΙ ενέργεια, παγιωμένη σε μορφή. Και η ενέργεια αυτή μπορεί να γίνει νοητική.

Όταν συνέβη αυτή η μεταστοιχείωση, ο αγαπητός Ποσειδώνας πρόσφερε τη γνώση του στην ανθρωπότητα – την τότε ανθρωπότητα. Έφερε τα πάνω κάτω για να δείξει στους ανθρώπους πώς να μεταλλάσσουν την ενέργεια της ύλης σε νου. **Αναπόφευκτα, μέρος αυτού του πειράματος ήταν η δημιουργία αυτού που λέτε σήμερα «αστρικό πεδίο». Δεν είναι κάτι που υπήρχε εξ' αρχής. Είναι κάτι που δημιουργήθηκε στην πορεία της μεταστοιχείωσης των ενεργειών της ύλης σε νου.**

Ανάλογα πειράματα έγιναν σε πολλές περιοχές του σύμπαντος και με τέτοιες εργασίες, η εμπειρία των ανθρώπων στη γη, άλλαξε, εμπλουτίζονταν διαρκώς. Αυτοί που κατέβαιναν κάποτε και είχαν μια φυσική μορφή και μια υποτυπώδη νοημοσύνη, άρχισαν να εξελίσσονται και να γεννιούνται οι λεγόμενοι «Θεοί» στη γη, που δεν ήταν άλλο από όντα με πολύ ανεπτυγμένο το νοητικό πεδίο. Βέβαια, όπως συμβαίνει πάντα, και τότε αυτή η μεταστοιχείωση δεν ήταν εφικτή για τους πολλούς. Μπορούσαν να την επιτύχουν οι λίγοι, που είχανε τον τρόπο. Σταδιακά, αλλάζοντας, περνώντας ο χρόνος, αλλάζοντας ενέργειες και φυλές, δημιουργήθηκε το ενδιάμεσο πεδίο ανάμεσα στον νου και την ύλη, που είναι το αστρικό πεδίο και είναι ένα απαραίτητο πεδίο μετάπτωσης γι' αυτή την αλλαγή από την ύλη στο νου.

**Το αστρικό πεδίο είναι ένα κατώτερο κομμάτι του νοητικού πεδίου. Είναι αυτό που πρωτοσχηματίζεται κατά τη διάρκεια της αλλαγής, της μεταστοιχείωσης.**

Από τότε βέβαια, ο Ποσειδώνας ήρθε η ώρα που άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο γιατί, μπορεί να είχε τη δυνατότητα να ζει μέσα στο νερό αλλά δεν



ήταν αθάνατος- έφυγε αλλά κατέβηκε αρκετές φορές ακόμα, ενσαρκώθηκε στη γη, φέρνοντας τη μνήμη των παλαιών του επιγνώσεων και επιτεύξεων, για να την προωθήσει περισσότερο. Σπάνια στις ενσαρκώσεις του γνώριζε πραγματικά τι ήταν στις προηγούμενες ζωές και τι έκανε, όπως συμβαίνει και με εσάς, αλλά έκανε τη δουλειά του στην εντέλεια.

Το όνομα Ποσειδώνας λοιπόν, είναι τόσο παλιό που προέρχεται από εκείνη την πολύ – πολύ – πολύ μακρινή εποχή. Είναι βέβαια ένας ήχος τώρα πια αρκετά εξευγενισμένος, που έχει ταιριάζει πολύ, από την αρχαιότητα ακόμα, στους εξευγενισμένους ήχους της Ελληνικής γλώσσας. Στη δική του εποχή ακουγόταν κάπως διαφορετικά.

Ο Ποσειδώνας ήρθε και έκανε αυτό που έπρεπε. Και επειδή το όνομά του παρέμενε σε χρήση, λόγω της μεγάλης του επίτευξης, έμειναν οι μύθοι του στον νου και στην καρδιά των ανθρώπων και διαιωνίστηκε το όνομά του, μέχρι τις μέρες μας ακόμα.

Ο Ποσειδώνας υπήρξε ένας εχθρικός θεός για πολλούς. Δεν «μάσαγε», ήταν αυστηρός - όσο αυστηρός μπορεί να είναι ο νους. Τόσο αυστηρός που μπορούσε να καταστρέψει. Τόσο αυστηρός, που θα μπορούσατε να τον ταυτίσετε με την ενέργεια της Κάλι, μιας άλλης αρχαίας, πανάρχαιας θεότητας του Ινδουισμού.

Γιατί τα λέμε όλα αυτά;

Μια που ξεκινάει ο Κύκλος του Ποσειδώνα, θεωρούμε απαραίτητο να ειπωθούν όλα αυτά, για να τοποθετήσουμε το αρχικό πλαίσιο στο οποίο θα εργαστούμε. Και, όπως θα καταλάβατε από τη μέχρι τώρα περιγραφή, όπως ίσως υποσιάζεστε, το πλαίσιο της εργασίας θα αφορά τη μεταστοιχείωση των φυσικών ενεργειών, της υλικής ενέργειας, σε νου. Της ενέργειας της ύλης σε νου.

Δεν είσαστε επιστήμονες φυσικοί, χημικοί, μηχανικοί ή πυρηνικοί φυσικοί για να μπορέσετε να αξιοποιήσετε αυτή τη γνώση στο πεδίο της επιστήμης αλλά θα μπορέσετε να χρησιμοποιήσετε τις πληροφορίες που θα σας δώσει στα εσωτερικά πεδία, για τη δική σας και όχι μόνο βελτίωση και ακόμα μετάλλαξη, μεταστοιχείωση, για τη δική σας εξέλιξη, με άλλα λόγια.

Αυτός ο μεγάλος Θεός, ο μεγαλόσωμος Θεός, πάνω στο άρμα του που το σέρνουν οι Τρίτωνες, αυτά τα θαλάσσια όντα, τα θαλάσσια άλογά του, βρίσκεται εδώ. Συνοδεύεται από Νύμφες, από Ωκεανίδες, Νηρηίδες και ούτω καθεξής.

Για να προχωρήσουμε, θα σας ζητήσουμε να ανεβείτε πάνω στο άρμα του, ο καθένας/η καθεμιά ξεχωριστά και να τον αφήσετε να σας οδηγήσει στον βυθό. Να σας οδηγήσει ακόμα – ακόμα στον κάτω κόσμο, μέσα από τον βυθό. Σ' αυτόν τον κάτω κόσμο, σας περιμένουν πολλοί και πολλά. Είναι αυτός που θα σας φέρει στην πύλη του Άδη, αυτή τη φορά όχι για να

βρείτε την Ευρυδίκη σας αλλά για να περάσετε μέσα και να ανιχνεύσετε το χώρο. Αυτός θα σας οδηγήσει στην πύλη του Άδη μέσα από το νερό, μέσα από τον βυθό, εκεί απ' όπου θα σας παραλάβει η Εκάτη με τις δάδες της.

Ξέρω ότι είναι δύσκολο να συγκεντρωθείτε αλλά, πραγματικά, είναι πολύ καλό να το προσπαθήσετε. Κι όταν φτάσετε εκεί, όταν σας οδηγήσει ο Ποσειδώνας, ο Θεός της θάλασσας στην είσοδο του Άδη, να επιτρέψετε στην Εκάτη να σας οδηγήσει πιο μέσα, στα ιδιαίτερα δωμάτιά της. Και εκεί, να θέσετε τα ερωτήματα που έχετε. Κι αφού γίνει αυτό, να περιμένετε την απάντηση.

Αυτή η διαδικασία θα διαρκέσει μία ώρα. Μπορείτε να ξαπλώσετε εκεί που επιθυμείτε για να ξεκινήσετε το ταξίδι σας. Βρείτε το χώρο που σας ξεκουράζει, ξαπλώστε, ηρεμήστε και ανεβείτε στο άρμα του Ποσειδώνα.

Αφεθείτε στα χέρια του για να σας οδηγήσει στο εσωτερικό ταξίδι στον Άδη.

Πρόκειται για μια ιδιαίτερη διαδικασία εγκοίμησης. Σας δίνουμε το χρόνο για να προχωρήσετε.

.....

### **Νεκρομαντείο Ταινάρου – 4-5/09/2015 ~ 03:30**

#### **Τρίτη επικοινωνία (απάντηση σε σχετικό ερώτημα):**

#### **«Η Κρίση»**

#### Πλούτωνα:

**Η** κρίση που έγινε, σχετίζεται με το αν θα σας δινόταν η Ευρυδίκη ή όχι. Κάποιοι απλά φοβήθηκαν να αναλάβουν την ευθύνη. Κάποιοι ήθελαν να αναλάβουν την ευθύνη αλλά δεν τους δόθηκε – δεν ήταν κατάλληλο ακόμα. Κάποιοι ανέλαβαν την ευθύνη και τους δόθηκε. Κάθε περίπτωση ήταν διαφορετική αλλά κανένας και καμία σας δεν πήρατε την Ευρυδίκη χωρίς να προηγηθεί κρίση.

Δεν κρίνατε εκεί εσείς τον εαυτό σας ως πρόσωπα, δεν σας έκρινε ο Πλούτωνα και η Περσεφόνη αλλά οι Κριτές, εκείνες οι οντότητες που βρίσκονται και υπηρετούν τις ψυχές.

**Ειπώθηκε ότι αυτή η κρίση σας οδηγεί να απαλείψετε τα εντυπώματα και να συνεχίσετε, σε μια λευκή πλάκα πια, να αναδημιουργείτε. Η στιγμή που σημαίνει αυτό, είναι η ένωση με την Ευρυδίκη σας.**

Το όνομα Ευρυδίκη ήταν μόνο μία εκδοχή. Μη μείνετε σε αυτό αλλά... όπως βλέπετε, σχετίζεται με την κρίση. Η Ευρυδίκη δεν μπορεί να δοθεί σε κάποιον που είναι ανέτοιμος. Δεν μπορεί να δοθεί σε κάποιον που δεν έχει επιδείξει την ανάλογη βούληση και δεν έχει κάνει την απαραίτητη προσπάθεια.

Η Ευρυδίκη, θα μπορούσατε να πείτε, ότι είναι ένα έπαθλο. Είναι ένα ιδιαίτερο δυναμικό και το δυναμικό της θεϊότητάς σας. **Κάθε στιγμή περνάτε από δίκη, κάθε στιγμή. Μόνο που αυτή η δίκη δεν έχει σα σκοπό να σας καταδικάσει αλλά να αναδείξει την αλήθεια.** Το αν θα επιβληθούν ποινές ή όχι, είναι άλλο θέμα. Είναι θέμα πολιτικής. Είναι θέμα συμφωνιών. Αλλά μία δίκη σχετίζεται με τη φανέρωση της αλήθειας, πάνω απ' όλα.

Γι' αυτό και ειπώθηκαν αλήθειες. Ξεκίνησαν να λέγονται αλήθειες και θα βλέπετε πολλές ακόμα μπροστά σας. **Όσο βρίσκεστε συνδεδεμένοι μαζί μας, θα βλέπετε αλήθειες.**

Όταν πάψετε να τις αντέχετε, μπορείτε να πάτε σε άλλους πνευματικούς σας φίλους, να σας παρηγορήσουν, να σας χαϊδέψουν, να σας πούνε ότι σας αγαπούν ιδιαίτερα και να παρηγορηθείτε.

Αυτό δεν θα αλλάξει πολλά. Θα σας βοηθήσει λιγάκι να κρυφτείτε από την αλήθεια. Όχι γιατί δεν είναι αλήθεια ότι σας αγαπούν – άλλο αυτό. Θα συνεχίσετε να χρονοτριβείτε. **Η αγάπη του Πνεύματος είναι πραγματικότητα, είναι αλήθεια από μόνη της. Αλλά δεν μπορείτε να ζητάτε να βρίσκεστε σε μία αλήθεια και όχι σε μία άλλη.**

**Η Ευρυδίκη σας δείχνει την αλήθεια σε όλα τα πεδία. Την ευρεία αλήθεια.**

Και έτσι είναι.

.....

**Νεκρομαντείο Ταινάρου - 5.09.2015 ~06:00 πμ**

**Τέταρτη επικοινωνία:**

**«Ο Μύθος Δοσμένος από τον Πλούτωνα.»**

Δίας:

**Μ**ια νύχτα σαν όλες τις άλλες...

Μόνο που την περάσατε μπροστά στη σπηλιά του Νεκρομαντείου του Ποσειδώνα.

Μόνο που συνδεθήκατε με τον Πλούτωνα και κρυφοκοιτάξατε στον Άδη.

Μια νύχτα σαν όλες τις άλλες...

Κανείς δεν μπόρεσε να κρατήσει τα μάτια του ανοιχτά. Καθεύδετε, πάντα καθεύδετε... Κοιμόσαστε. Και την ώρα της Κρίσης, θα κοιμόσαστε.

Υπάρχει κάποιος ή κάποια που θα είχε να μοιραστεί κάτι από το ταξίδι του/της στον κάτω κόσμο με τον Ποσειδώνα;

«Εε, ναι, δεν θυμόμαστε, αλλά σίγουρα το ταξίδι έγινε.»

Θα μπορούσαν να ανακαθίσουν όλοι οι ενήλικες; Ευχαριστώ.

Ν.: Δεν ξέρω αν ήταν σε πλαίσιο ονείρου, και πήγε να με πάρει μια γλυκιά αίσθηση και λέω «ωπ, τώρα γλιστράω στον Άδη». Και ήτανε πάρα πολύ ωραίο όπως γλιστραγα. Λέω, «ώπα, ώπα, γύρνα». Και μάλλον γύρισα αλλά ήταν τόσο γλυκό το πώς μπήκες εκεί. Και μετά σε άλλη φάση ήταν μια οντότητα και ήμουν πολύ ευχαριστημένη, γιατί είχα μαζέψει όλα τα χρήματα για να πάω στον Άδη. Και λέω «α, παιδιά, εδώ είμαστε, εγώ τα έχω μαζέψει όλα, εδώ μπαίνω, τον βρήκα και τον κύριο, μάζεψα και τα χρήματα... από δω μπαίνουμε». Αυτά. Ήμουν ευχαριστημένη και στις δύο περιπτώσεις, πάντως.

Άννα: Ευχαριστούμε. Κάποιος άλλος;

Κ.: Κι εγώ έκανα όπως μας ζητήθηκε στην αρχή, δεν κοιμήθηκα καθόλου-κρύωνα. Πραγματικά είδα την Εκάτη με τους πυρσούς και ρώτησα αυτό που με ενδιέφερε. Πήρα πολλές απαντήσεις για μένα. Μου υποδείχθηκε μια

ζωή που έχει σχέση με τη σημερινή μου συναισθηματική κατάσταση. Και γενικά πολλές πληροφορίες, σε πολλές ερωτήσεις μου απάντησε.

Άννα: Πολύ ωραία. Άλλος ή άλλη;

#### Συνέχεια επικοινωνίας:

Σε λίγη ώρα ξημερώνει και θα πρέπει να πούμε αντίο. Όχι γιατί δεν επικοινωνούμε πάντα μαζί αλλά γιατί το βασίλειο της ημέρας ανήκει σε άλλους. Δεν είναι εύκολο να μπείτε στον Άδη την ημέρα. Χρειάζεται το ζεστό αστεράτο πάπλωμα της νύχτας να σας σκεπάζει.

Θα κρατήσετε στο νου σας, ότι ξεκινά ο κύκλος του Ποσειδώνα. Ήταν καιρός να γίνει κι αυτό.

Σας μιλά ο Δίας.

Καθώς ξημερώνει, είναι δική μου σειρά να αναλάβω τα ηνία και να σας υποδεχτώ στο δικό μου βασίλειο. Δεν πήγατε όλοι στον Άδη απόψε. Λίγοι τόλμησαν. Μείνατε στα περίχωρα. Είναι μεγάλη απόφαση. Εντάξει, μπορείτε να το κάνετε οποιαδήποτε άλλη στιγμή, με τον ίδιο τρόπο, κι ας μη βρίσκεστε δίπλα σε ένα Νεκρομαντείο. Για να το κάνετε όμως και να σας πάρει ο Ποσειδώνας στο άρμα του, θα πρέπει πάντα να θυμόσαστε ότι είσατε μία φλόγα μέσα σε μία φλόγα νερού. Τότε ο Ποσειδώνας σας κάνει δικούς του, τότε ανεβαίνετε στο άρμα του.

Κοιτάζοντας προς την ανατολή, πάρτε χρόνο να σταθείτε στην καρδιά σας και ευχαριστείστε. Ευχαριστείστε τον Πλούτωνα, τον Ποσειδώνα, την Εκάτη, τη Δήμητρα, την Άρτεμη, τον Ορφέα και την Ευρυδίκη, όλους όσους συνέβαλαν στη δημιουργία της σημερινής βραδιάς.

Οι άνθρωποι ζητούν να ανέβουν στον Όλυμπο, χωρίς να έχουν πρώτα κατεβεί στον Άδη. Δεν είστε από αυτούς - αλλά ούτε και από αυτούς που κατέβηκαν στον Άδη, είστε. Κάπου ενδιάμεσα, στα πέριξ.

Όσοι τελικά συνδεθήκατε με την Ευρυδίκη, ελάτε προς εμένα. Δώστε μου το χέρι και ακολουθήστε με. Μόνο όσοι συνδεθήκατε με την Ευρυδίκη σας. Μου δίνετε το χέρι σας και κινούμαστε στον άξονα Ολύμπου - Ταινάρου και, γι' άλλη μια φορά, βρίσκεστε στο άλλο άκρο του άξονα, στην ενεργειακή πύλη πίσω από τον Μύτικα.

Την Περσεφόνη ΣΑΣ, την Ευρυδίκη ΣΑΣ, αφήστε την εδώ. Εδώ της πρέπει να μείνει. Εδώ της πρέπει να σταθεί, ανάμεσα στους Ολύμπιους. Πάντοτε ήταν Ολύμπια, πάντοτε.

Εδώ θα έρχεστε να τη συναντάτε, όποτε θέλετε να την ρωτήσετε κάτι. Βγαίνοντας από την πύλη, γίνατε ένα μαζί της. Τώρα τι γίνεται, χωρίζετε

και πάλι; **Τώρα αποκαθίσταται η ισορροπία. Οι δύο φλόγες έγιναν μία κι εσείς βρίσκεστε και στις δύο.**

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Όσοι αποφασίζουν να αναλάβουν το φορτίο της ύπαρξής τους, να αναλάβουν την ευθύνη όλου του Εαυτού τους, εκ των πραγμάτων βρίσκονται ανάμεσα στους Ολύμπιους, γι' αυτό ακριβώς, γιατί κατάφεραν να αποδεχθούν όλο τους τον Εαυτό. Να τον αγκαλιάσουν όλο και να αναλάβουν την ευθύνη. Δεν σημαίνει ότι εσείς γίνετε Ολύμπιοι Θεοί αλλά ότι έχετε το δικαίωμα να επισκέπτεστε αυτόν τον ενεργειακό χώρο. Εκείνο το κομμάτι σας, εκείνο το κομμάτι του δυναμικού σας που κάποτε βρισκότανε στον Άδη, τώρα βρίσκεται στον Όλυμπο. Και την ώρα της δικής σας μετάβασης, θα το βρείτε εκεί, στον Όλυμπο, στα Ηλίσια Πεδία. Όχι στον Άδη των φοβισμένων ψυχών αλλά στα Ηλυσία Πεδία του Φωτός. Γιατί εδώ, στον Όλυμπο είναι η είσοδος των Ηλυσίων Πεδίων.

Τώρα αυτό μπορεί να μη σας λέει τίποτα. Όταν έρθει η ώρα όμως, θα σημαίνει τα πάντα. «Φυσικά», θα σκεφτεί κάποιος, «μπορείτε να υπόσχεστε ό,τι θέλετε, γιατί εκείνη την ώρα δεν θα σας έχουμε μπροστά μας.» Κακεντρέχειες...

Και βέβαια θα μας έχετε μπροστά σας! Και βέβαια θα βρεθείτε στο φως του Ολύμπου, της Ολύμπιας Επίγνωσης. Οι υπόλοιποι, ανάλογα με αυτό που αποφάσισαν, θα έχουν. Πάντα υπάρχει η δυνατότητα να το αλλάξετε, όταν νιώσετε έτοιμοι, σε όποια ζωή και αν συμβεί αυτό. Αλλά η Ευρυδίκη για την ώρα παραμένει στον Άδη των νεκρών, τον Άδη των ψυχών, μακριά σας. Δεν έχετε αναλάβει την ευθύνη της.

Δεν είναι μάλωμα αυτό, είναι η πραγματικότητα. Είναι η δική σας απόφαση. Η Ευρυδίκη που βρήκατε σήμερα, όσοι τη συναντήσατε και την πήρατε μαζί σας, είναι το κομμάτι του ημίθεου εαυτού σας. Είτε την είδατε πολύ ελαφριά, σχεδόν ανύπαρκτη, είτε τρομακτική, είτε φοβισμένη, είναι εκείνο το κομμάτι του θεϊκού εαυτού σας που βρίσκεται στο σκοτάδι γιατί δεν θέλετε να το δείτε. Και όντας στο σκοτάδι, δεν μπορεί να εκδηλωθεί ή εκδηλώνεται αποσπασματικά... σπασμωδικά...

**Ο άνθρωπος γίνεται ημίθεος όταν αναλάβει την ευθύνη της Ευρυδίκης του και γίνεται Θεός όταν καταφέρει να σταθεί ανάμεσά μας, την ώρα της επιστροφής του. Γίνεται Θεός όταν τον αναγνωρίσει ένας Θεός σαν δικό του.** Δεν είναι λόγια που έχετε ξανακούσει.

«Μα, νομίζαμε ότι εμείς πρέπει να αναγνωρίσουμε τη θειότητά μας.»

Φυσικά! Και τότε, γίνεται η αναγνώριση από την άλλη πλευρά. Γίνεται η σύνδεση. Τότε καθρεφτίζεται ο Θεός σε εσάς και εκφράζεστε σαν Θεοί. Η Ευρυδίκη σας σας ανήκει, όπως σας ανήκει και η Θειότητά σας. Στο χέρι σας είναι να τη δεχτείτε.

Στ' αλήθεια, θα γίνει και πάλι το ταξίδι στον Όλυμπο μετά από καιρό και άλλοι πολλοί θ' ανέβουν. Εδώ είναι μία πύλη. Τίποτα περισσότερο. **Ο νοητός Όλυμπος, ο πνευματικός Όλυμπος, είναι ο τόπος της κατοικίας μας. Ο φυσικός Όλυμπος είναι το σήμα. Βρίσκεται εκεί για να θυμίζει εμάς.**

Στον νοητό Όλυμπο, τον πνευματικό, πρέπει να έρθετε όλοι. Μην καθυστερείτε.

Ξεκινάει σήμερα μία πιο περίπλοκη φάση της ζωής σας. Η Ευρυδίκη σας θα αρχίσει να σας ζητά πράγματα. Πρέπει να ανταποκριθείτε. Ζητά αγάπη, αποδοχή, αναγνώριση και έκφραση. Γι' αυτό ήρθε μαζί σας, για να εκφραστεί. Μην την αφήσετε στη σκιά και τη σιωπή. Αρκετά χρόνια έμεινε εκεί. Και καθώς εσείς θα εκφράζετε την Ευρυδίκη σας, γύρω σας τα πάντα θα αλλάζουν.

Είναι κι εκείνοι που νόμιζαν ότι την έχουνε μαζί τους αλλά δεν την έχουν. Θα πρέπει να προσπαθήσουν περισσότερο.

Θα αρχίσουν λοιπόν να αλλάζουν τα πάντα. Να αλλάζει ο τρόπος έκφρασής σας, να αλλάζουν οι σχέσεις σας με τους ανθρώπους, να αλλάζουν οι σχέσεις σας με το Θείο. Να γίνονται πιο βέβαιες οι κουβέντες σας, πιο αποτελεσματικές οι πράξεις σας.

Ποιος σύζυγος ποτέ θα έφτανε στον Άδη για να κερδίσει πίσω την αγαπημένη του και θα αποφάσιζε να την παρατήρει στη μέση; Να την τραβήξει πίσω και να την αφήσει μόνη της;

Έχετε μεγεθυνθεί... Έχετε μεγεθυνθεί.

**Αυτό που σας φαίνεται σαν βάρος, είναι επιπλέον όγκος ενέργειας, επιπλέον ποσότητα ενέργειας που πρέπει να διαχειριστείτε σωστά, με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρείτε κάθε στιγμή την ισορροπία σας.**

**Γι' αυτό, επειδή ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι, σας ζητήσα να αφήσετε την Ευρυδίκη σας εδώ, στον πνευματικό Όλυμπο, ώστε και αυτή να είναι στο παλάτι που της αξίζει κι εσείς να μπορείτε να διαχειρίζεστε ισορροπημένα την ενέργειά της.**

Φαίνονται ιδιαίτερα αυστηρά πολλά από τα πράγματα που ειπώθηκαν απόψε από τον Πλούτωνα και από τον Ποσειδώνα και από εμένα.

Είμαστε σκληροί Θεοί που δεν έχουμε καμία αγάπη για τους ανθρώπους; Τους ειρωνευόμαστε; Τους φερόμαστε σκληρά; Τους αποπαιρνούμε;

Αντίθετα, είναι οι δικοί σας φόβοι αυτοί που εκφράζονται σε εμάς. Εμείς απλά, λέμε αυτό που βλέπουμε. **Πάντοτε εσείς ήσασαν το κλειδί - πάντοτε. Εσείς έχετε τη δύναμη στον κόσμο των ανθρώπων. Έτσι, σας καλωσορίζω στο φως της αυγής.**

Λουστείτε με το φως της αυγής. Γλυκό, φωτεινό, λαμπερό, ρόδινο.

Αφήστε το να ξεπλύνει τους φόβους της νύχτας. Αφήστε το να αγγίξει την καρδιά σας και να την ανοίξει. Και επιτρέψτε στον Απόλλωνα να σταθεί ψηλά πάνω από το κεφάλι σας και να λάμψει σε σας το φως της Αλήθειας. Αφήστε τον να έρθει κοντά σας και να δονήσει τη λύρα του.

Η ζωή είναι μικρή – η ανθρώπινη ζωή είναι μικρή, πολύ μικρή. Όσο μια μέρα διαρκεί, όχι περισσότερο. Άλλοι από εσάς βρίσκονται στις ώρες του πρωινού, άλλοι του μεσημεριού, άλλοι του απογεύματος. Μετά από τη σημερινή εμπειρία, **το βέβαιο είναι ότι οι ώρες του σκότους δεν θα σας τρομάξουν ποτέ ξανά.** Γιατί μπορεί να μην πήγατε στον Άδη συνειδητά, να μη βρήκατε το θάρρος να το κάνετε, αλλά η αποψινή επαφή άλλαξε πολλά. Άλλαξε πολλά μέσα σας κι έφερε στην επιφάνεια φόβους, σκέψεις, ανησυχίες. Σας τις έδειξε και έτσι κατανοήσατε σε μεγάλο βαθμό πόσο μάταιες είναι.

Ζητήστε από τον Πλούτωνα και τον Ποσειδώνα να συνδράμουν στην ώρα της αποχώρησής σας. Και βέβαια, θα είναι εκεί για να σας υποδεχτούν.

Κάποιοι λοιπόν σήμερα παρέλαβαν τη δική τους Ευρυδίκη. Η Περσεφόνη τι λέει για όλα αυτά; Τι λέει η Δήμητρα;

*«Εμείς είμαστε εδώ», λένε, «και έχουμε να κάνουμε πολύ δουλειά μαζί σας. Πρέπει να ομολογήσετε την αλήθειά σας. Έχουμε τόσα πολλά να κάνουμε μαζί!»*

Συνεχίζει η Δήμητρα:

**Κάθε φορά που μία Ευρυδίκη ανεβαίνει στον Όλυμπο, η Περσεφόνη έρχεται πιο κοντά στη μητέρα της και η Μητέρα κάνει ένα βήμα προς την Κόρη – κάθε φορά!**

Θα θέλατε πολύ να αλλάξετε τον κόσμο γύρω σας, να φέρετε τα πάνω κάτω, να γίνουν όλα ιδανικά, όπως τα θέλετε στο νου σας. Κι εγώ τι να σας πω; Τι να σας πω, αλήθεια; Ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο τέλει από το να έρθει κοντά η Μάνα με την Κόρη; Ότι δεν υπάρχει κάτι πιο ιδανικό από αυτό; Από το να αναγνωρίσει η Κόρη τη Μητέρα και η Μητέρα να έρθει κοντά στην Κόρη;

**Θα δοθούν κι άλλες ερμηνείες του μύθου εν καιρώ,** την κατάλληλη στιγμή. Αλλά η εικόνα της Μητέρας βρίσκεται εκεί, μπροστά σας, μπροστά στα μάτια των γονέων, έτοιμη και διατεθειμένη να κομματιαστεί για εσάς, να την τεμαχίσετε, να την αναλύσετε και να βγάλετε συμπεράσματα. **Η Μητέρα άλλωστε είναι αυτή που κατακερματίζεται. Τα δικά της**



**σπλάχνα βγαίνουν. Η Μητέρα κατακερματίζεται και είναι η δική σας κατανόηση που την ενώνει και πάλι.**

Σήμερα είναι η μέρα που η Ευρυδίκη γύρισε στην επιφάνεια, επέστρεψε στο φως. Σήμερα είναι η μέρα που μερικά από τα κομμάτια της Μητέρας ενώθηκαν και πάλι. Είναι μια μέρα γιορτινή, και θα το δείτε! Είναι μια μέρα χαράς και νίκης. Και νικήσατε όλοι, κι εσείς που αναλάβατε την ευθύνη της Ευρυδίκης σας κι εσείς που δειλιάσατε την τελευταία στιγμή και κάνατε πίσω. Ακόμα κι εσείς νικήσατε, γιατί τολμήσατε... τολμήσατε να δείτε! Τολμήσατε να δείτε την άρνησή σας.

Είναι όμορφο να δουλεύουμε με θνητούς, με ανθρώπους που μπορούν να γνωρίσουν και να αποδεχτούν την αλήθεια. Σε λίγο ο ήλιος θα ανέβει στον ορίζοντα και εσείς θα πρέπει να ανασυνταχθείτε. Η μέρα σας ανήκει. Ολόδική σας.

Μην αποσυνδεθείτε από εμάς, μην ξεχαστείτε. Απολαύστε την ημέρα σας μαζί με εμάς. Τώρα άλλωστε, κατέχετε ένα μέρος της Περσεφόνης. Είσατε ένα μέρος της Περσεφόνης.

**Και ήρθε η ώρα, αυτό το κομμάτι της Περσεφόνης μέσα σας να γεννήσει τον Ζαγρέα, το φως και τη χαρά.** Έχετε πολλά να δείτε ακόμα. Αλλά σήμερα, είναι μία χαρμόσυνη ημέρα.

Συνεχίζει ο Δίας:

**Θ**α σας συμβούλευα να μείνετε όλη την ημέρα σαν μια φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερού και να δεχτείτε τα δώρα του Ποσειδώνα.

Η ενεργοποίηση έγινε και μπορείτε να επισκεφτείτε τους χώρους αυτούς νοερά, οπουδήποτε και αν βρίσκεστε, όπως σας είπα νωρίτερα.

Ελάτε τώρα, για να κλείσουμε την αποψινή εργασία, φέρτε μπροστά σας τον Όλυμπο... τον ορεινό όγκο του Ολύμπου. Φέρτε μπροστά σας το οροπέδιο των Μουσών, το Στεφάνι, τον Μύτικα και την πύλη πίσω από τον Μύτικα.

Αν βλέπατε με τα δικά μου μάτια, θα καταλαβαίνατε αμέσως ότι αυτός ο άξονας έχει γίνει χρυσός. Ο άξονας Ολύμπου – Ταινάρου έγινε για σας χρυσός.

Η επόμενη εργασία εξισορρόπησης των δύο άκρων θα γίνει στο κέντρο... στο κέντρο των Δελφών, όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή.

Για την ώρα οι φλόγες εξακολουθούν να παραμένουν στα δύο άκρα.

Πήρατε τη φλόγα από το άκρο του Ταινάρου και την αφήσατε στο άκρο του Ολύμπου αλλά το καθρέφτισμα συνεχίζει να υφίσταται. Είναι εντάξει, δεν πρέπει να σας απασχολεί ιδιαίτερα. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία.

Θα κλείσω λέγοντας, ότι **η εξισορρόπηση των δύο γίνεται στο κέντρο των Δελφών με τη θέληση του Ζαγρέα.**

Έχετε την ευλογία των Ολύμπιων παιδιά μου.

Γέγονεν!

.....

Άννα:

Μου δείχνει ότι όλες εκείνες οι ψυχές που είχανε βγει, έχουν μαζευτεί και πάλι μέσα στο Νεκρομαντείο, η Εκάτη έχει κλείσει την πύλη και ότι, στην κορυφή της κεφαλής σας υπάρχει ένα χρυσό στεφάνι. Η Ευρυδίκη έχει γίνει για εσάς ένα χρυσό στεφάνι.

Είμαστε ελεύθεροι να συνεχίσουμε την ημέρα μας.



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)